

Ο Ιωάννης Δημητριάδης είναι Διπλωματούχος Ηλεκτρολόγος Μηχανικός, ΑΠΘ. Συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές στον φωτισμό στο Τεχνικό Πανεπιστήμιο (TU) του Δυτικού Βερολίνου. Εργάζεται ως επιθεωρητής ασφάλειας και ποιότητας σε πολλούς τομείς τεχνικών προϊόντων, εγκαταστάσεων και υπηρεσιών.

Εκθέτει σε φωτογραφίες τις εμπειρίες και τις εικόνες ενός επαγγελματικού ταξιδιού. Με την αγάπη του για την ανακάλυψη και την ανάδειξη του ωραίου, του ξεχωριστού και του αξιόλογου στον τεχνικό κόσμο που τον περιβάλλει σε στιγμές πνευματικής φυγής από το τετριμμένο καθημερινό στο ιδιαίτερο καλλιτεχνικό, καταθέτει έναν φόρο τιμής στην τεχνολογία, που ως δημιουργήμα αλλά και θεραπευαίνίδα του ανθρώπου, δείχνει μέσα από τον φακό σε φανερά ή τα κρυφά της κάλλη.

Με τη φωτογραφία ως τέχνη στη λήψη, στην εμφάνιση και στην εκτύπωση, ο Ιωάννης Δημητριάδης ασχολήθηκε στα φοιτητικά του χρόνια σε ερασιτεχνικό εργαστήριο, ενώ η φωτοτεχνία άνοιξε τους ορίζοντες και την οπτική του προς την εικόνα, το φως και τα χρώματα. Εκτίθεται στο καλλιτεχνικό πεδίο της εικαστικής φωτογραφίας, αφού τα προηγούμενα 12 χρόνια μετέτρεπε τις εικόνες σε λόγο με μία λογοτεχνική διάσταση που αποτυπώνεται σε ένα θεατρικό, τρία μυθιστορήματα και ένα δοκίμιο/πραγματεία.

Η ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ → ΣΤΟΝ ΦΑΚΟ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

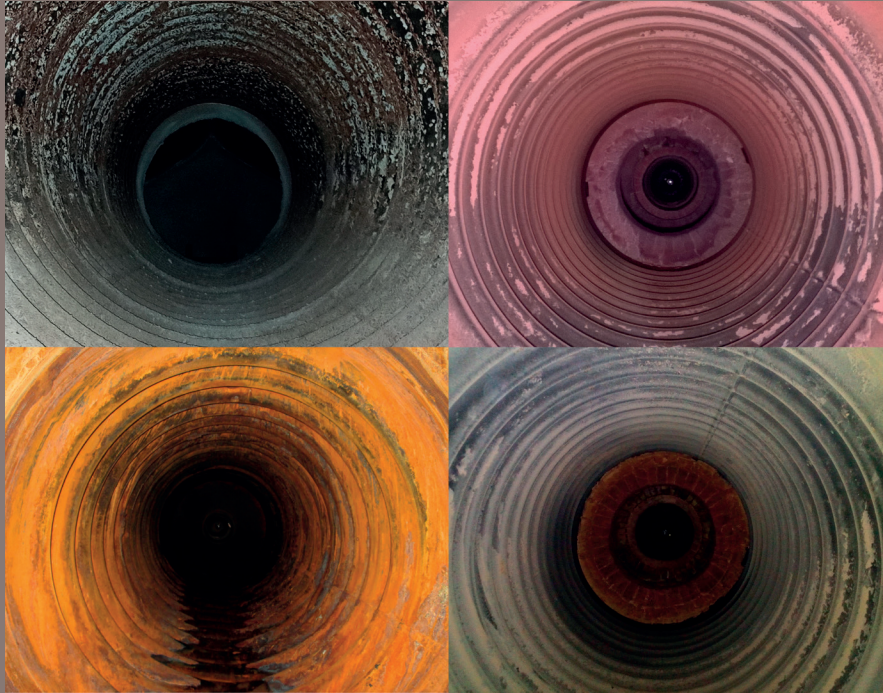

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ «Δ. ΧΑΤΖΗΣ» (ΠΑΛΑΙΑ ΣΦΑΓΕΙΑ), ΙΩΑΝΝΙΝΑ 09.02 — 17.02.2024 ←

Υπό την Αιγίδα του
Δήμου Ιωαννινών

ΤΕΕ ΤΜΗΜΑ
ΗΠΕΙΡΟΥ

Η Φωτογραφία στην πορεία της τέχνης. Εικαστική Φωτογραφία.

Η ανακάλυψη της φωτογραφίας ως ξεχωριστής τέχνης απελευθέρωσε και απογείωσε τη ζωγραφική της τότε εποχής, καθώς την ανάγκασε –για να διακριθεί– να ξεφύγει από το πλαίσιο της ρεαλιστικής οπτικής των πραγμάτων. Να απαλλαγεί, δηλαδή, από τον συμβατικό ρεαλισμό και φορμαλισμό, φέρνοντας τον υπερρεαλισμό, κάτι που στην τέχνη του λόγου –του απελευθερωμένου από τα δεσμά της πραγματικής εικόνας και περιγραφής, με όχημα τη φαντασία και εργαλείο την πένα των λέξεων– έδινε εικόνα στις έννοιες, αφήνοντας τον αναγνώστη να ταξιδέψει σε έναν άλλο κόσμο, έξω και πέρα από τη δική του περιορισμένη διάσταση.

Και αφού η ζωγραφική έκανε το άλμα προς το μοντέρνο, ήρθε η ώρα της φωτογραφίας να αναζητήσει νέους δρόμους και να πορευτεί, να πειραματιστεί με εργαλεία όχι μόνο την τεχνολογική εξέλιξη της φωτογράφισης του μακρό/μικρό-κοσμου, όχι μόνο την ψηφιακή λήψη και επεξεργασία αλλά και την οπτική, τη γωνία από την οποία ο καλλιτέχνης προσεγγίζει και αποτυπώνει τα αντικείμενα. Την επιλογή της προοπτικής, του συνδυασμού αποσπασμάτων, την σύνθεση των διαφορετικών ή την ανάλυση και τον διαχωρισμό του φαινομενικά ενιαίου.

Από το σαφές, το ευκρινές, το εστιασμένο, το καθαρό και το ορισμένο, στο ασαφές, στο φλου, στο αόριστο ή/και στο αφηρημένο.

Αυτή η τομή, που εισάγει το «εικάζω» στην τέχνη, αποτελεί πρόκληση για τον φωτογράφο που θέλει να ξεφύγει από το κοινότοπο και να προκαλέσει ταυτόχρονα τον θεατή στην είσοδο με τα δικά του μέσα, μάτια, μυαλό και φαντασία, στην εικόνα που του προσφέρεται ως «αξιοθέαση».

— Ιωάννης Δημητριάδης, Φεβρουάριος 2024

